

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 732-0 / 2014	
Alkotmánybíróság	
Érkezett: 2014 ÁPR 03.	
1015 Budapest	
Donáti u.	Példány: 4
	Kezelőiroda: P-1
	Melléklet: 11 db

OROSHÁZI JÁRÁSEBÍRÓSÁG 1.
<i>postán érkezett, faxon érkezett, e-mailen érkezett, személyesen behozva, átadókönyvvel érkezett, gyűjtőszekrényből kivéve</i>
Érkezett: 2014 MÁRC 31.
Példány:..... Mell.:..... db
Az ügyirat száma: 557/2009
0405-1..... Vh.....

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20.750/2013/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírósági határozat a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.750/2013/3. számú végzése, felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításáról (**A melléklet**).

2. Az Alaptörvényben biztosított jog, melyet állásponatom szerint a Kúria végzése sért, egyrészt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján a jogállamiság és a jogbiztonság elve.

Másrészt a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján a jogorvoslathoz való jog.

3. A közvetlen érintettség kifejtése, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

Jelen esetben nem az 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) XXV. fejezete szerinti végrehajtási perben hozott határozattal szembeni felülvizsgálati kérelemről van szó. A Kúria a végrehajtás foganatosítása során hozott jogerős bírósági végzéssel szembeni felülvizsgálati kérelem elutasításáról döntött a megsemmisíteni kért végzésében [a felülvizsgálati kérelem a **B melléklet**ben található].

A Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a végrehajtási ügy (nemperes eljárás) érdemében hozott jogerős másodfokú végzéssel szemben nyújtottam be a Kúriához a felülvizsgálati kérelmet. A másodfokú végzés rám nézve rendelkezést tartalmaz, 276.169 forint megfizetésére kötelezett a törvényszék. Az elsőfokon eljáró járásbíróság a végrehajtói intézkedést hatályában fenntartotta, fellebbezni nem volt okom, a törvényszék azonban a másodfokú

eljárás során megsemmisítette, így rendes jogorvoslattal nem tudtam élni. Álláspontom szerint a törvényszék végzése jogszabálysértő, új bizonyítékra felülvizsgálati kérelmemben nem hivatkoztam. [A másodfokú végzés a **C mellékletben**, az elsőfokú végzés a **D mellékletben** található.]

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasította, amely álláspontom szerint egyrészt ellentétes a jogállamiság és jogbiztonság elvével, mivel a Pp. 270. § (2) bekezdése, valamint az 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 9. § és 224. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatnak helye van.

Sérti továbbá a jogorvoslathoz való jogot, mivel a Kúria szerint a törvény korlátozza a felülvizsgálatához való jogot a végrehajtás foganatosítása terén, azonban ez véleményem szerint nem helytálló. A felülvizsgálatához való jog az Alaptörvény és a Pp. rendelkezésein alapul, a jogot a Vht. nem korlátozza.

Sérti továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel a Kúria olyan bírósági gyakorlatot kíván fenntartani, amely a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezésekkel már nincs összhangban. A Vht. jelen állapotában nem szabályozza teljes körűen a jogorvoslatokat, ezért a felülvizsgálati kérelem elutasításának nincs helye.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria végzése szerint az 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) tételesen meghatározza, hogy a végrehajtási ügyben hozott, másodfokon jogerőre emelkedett végzések közül melyek támadhatók felülvizsgálati kérelemmel.

Ez az állítás álláspontom szerint a végrehajtás elrendelésére igaz, azonban a végrehajtás foganatosítása során már nem állja meg a helyét, és sérti a Pp. 270. § (2) bekezdését, továbbá a 271. § (1) bekezdésének I) pontját, valamint a Vht. 9. §-át és 224. §-ának (1) bekezdését.

A végrehajtás foganatosítása során, a végrehajtói intézkedés másodfokú eljárás során történő megsemmisítése esetén, a végrehajtó kérelmére, **a felülvizsgálatnak a Pp. rendelkezései alapján helye van**, mivel

- a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától – jogszabálysértésre hivatkozással – a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, valamint

- a Pp. 271. § szerinti kizáró ok nem áll fenn.

A Pp. 271. § (1) bekezdés I) pontjára részletesebben is kitérnék: „*Nincs helye*

felülvizsgálatnak, ha azt törvény kizárja”.

A Vht. 9. §-a alapján azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a Vht. külön nem szabályoz, a Pp. és a végrehajtásáról szóló jogszabályok — a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel — megfelelően irányadók.

Álláspontom szerint, a 9. § megléte miatt a Vht.-nek **kifejezett megszorító rendelkezést kellene tartalmaznia** arra nézve, hogy az adott eljárásban felülvizsgálatnak nincs helye. Azt kell tehát vizsgálnunk, hogy a Vht. különös rendelkezései a végrehajtás foganatosítása során a felülvizsgálatot kizárják-e. (Csak a Vht.-t kell vizsgálnunk, mivel más végrehajtásról szóló jogszabály a jogorvoslati rendszert nem érinti.)

A végrehajtással kapcsolatos jogorvoslatokra vonatkozó külön szabályokat a Vht. XV., XVI., XVII. fejezetei tartalmazzák (211-224/A. §).

A végrehajtás elrendelésével kapcsolatos jogorvoslatokra vonatkozó külön rendelkezések a XV. fejezet 211-216. §-aiban található. Ezek:

a) egyrészt speciális jogorvoslati jogintézményeket rögzítenek (végrehajtási lap visszavonása, végrehajtási záradék törlése 211-212. §), a fellebbezésre vonatkozóan tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek a nemperes eljárás sajátosságaihoz igazítják a jogorvoslati eljárást (213. §), továbbá a büntetőeljárás törvényével való összhangot teremtik meg (215-216. §),

b) másrészt a Vht. 214. §-a a felülvizsgálati kérelemre vonatkozóan megszorító rendelkezést tartalmaz, miszerint csak a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, van helye felülvizsgálatnak, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött [214. § (1) bek.],

Nyomatékosan hangsúlyozom azon álláspontomat, hogy a felülvizsgálat lehetőségét csak a végrehajtás elrendelése tekintetében szorítja meg a Vht. 214. § (1) bekezdése, mivel a végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslatokra vonatkozó speciális rendelkezések a következő, XVI. fejezet 217-220. §-aiban található.

A végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslatokra vonatkozó speciális rendelkezések, vagyis a Vht. XVI. fejezetének 217-220. §-ai:

a) egyrészt speciális jogorvoslati jogintézményt rögzítenek (végrehajtási kifogás 217-217/B §), a fellebbezéshez való jogot, a törvényben meghatározott esetekre vonatkozóan, a

végrehajtóra is kiterjesztik (218. §), deklarálják a végrehajtás foganatosításában résztvevő más szervek (pl. rendőrség, ingatlanügyi hatóság) eljárásával kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeket (220. §),

b) másrészt a végrehajtás foganatosításával kapcsolatban a felülvizsgálati kérelemre speciális rendelkezést nem tartalmaznak.

A Vht. XVII. fejezetének 221-224/A. §-ai mind a végrehajtás elrendelésére, mind a végrehajtás foganatosítására vonatkozó rendelkezéseket magukban foglalnak.

Ezek között található a Vht. 224. § (1) bekezdése is, **„A polgári perrendtartás szerinti jogorvoslatok”** alcím alatt, akként rendelkezve, hogy **„A végrehajtható okiratok és a végrehajtás során hozott bírósági határozatok kijavítására és kiegészítésére, a fellebbezés és más jogorvoslatok előterjesztésének határidejére, a határidők elmulasztása miatt benyújtható igazolásra, valamint általában a jogorvoslatokkal összefüggő egyéb eljárási kérdésekre a Pp. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”**

„Más jogorvoslatok” a Vht. 224. § (1) bekezdésében

Álláspontom szerint a „más jogorvoslatok” kifejezés alatt nem a Vht. 220. § szerinti, *„Más jogorvoslatok”* alcím alatt említett jogorvoslatok értendők. A Vht. 220. §-a alapján ugyanis *„Ha a végrehajtás foganatosítása során a jogsérelem a rendőrség, az ingatlanügyi hatóság vagy más szerv eljárásában történt, az említett szervek eljárásáról szóló jogszabályok szerint van helye jogorvoslatnak.”*

Maga a jogalkotó mondja ki, hogy a Vht. 220. §-a szerinti jogorvoslatokra nem a Pp. szabályai, hanem a speciális közigazgatási jogszabályok, valamint háttérjogszabályként a 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) az irányadó.

A Vht. 224. § (1) bekezdése alapján tehát a „más jogorvoslatok” alatt kizárólag a Pp. előírásai szerint lefolytatandó jogorvoslatok értendők. A felülvizsgálat szintén a Pp.-ben szabályozott jogorvoslat, tehát a Vht. 224. § (1) bekezdése a jogorvoslatok körébe bevonja a felülvizsgálatot is. Tekintetbe véve, hogy a 224. § (1) bekezdésének rendelkezései mind a végrehajtás elrendelésére, mind a végrehajtás foganatosítására alkalmazandók, megállapítható hogy a jelenleg hatályos Vht. semmiképpen sem zárja ki a felülvizsgálat lehetőségét a végrehajtás foganatosítása terén.

Ez az értelmezés, álláspontom szerint a Vht. 9. §-ával is összhangban áll.

Az előzőekben vázoltak alapján, álláspontom szerint a következők állapíthatók meg:

a) A jelenleg hatályos Vht.-ben nincs olyan szabályozás, miszerint a végrehajtás során csak a törvényben felsorolt jogorvoslatok vehetők igénybe. Olyan sem, amely alapján a végrehajtás foganatosítása során felülvizsgálatnak helye nincs. A Pp. rendelkezései között sincsen olyan, amely a végrehajtás foganatosítása során a felülvizsgálat lehetőségét kizárná.

b) Mivel a Vht. a végrehajtás foganatosításával kapcsolatban a felülvizsgálati kérelemre nézve speciális rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Vht. 9. § alapján a Pp. rendelkezései irányadók. Ezt támasztja alá Vht. 224. § (1) bekezdése is. A Pp. a felülvizsgálatot a végrehajtási eljárásra vonatkozóan nem zárja ki, tehát felülvizsgálati kérelemnek helye van a végrehajtás foganatosítása körében.

c) A végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslatok Vht.-ban felsorolt esetei nem jelenthetnek taxatív listát, mivel ez ellentétes lenne a Vht. 9. §-ának, és 224. § (1) bekezdésének tételes jogi rendelkezésével. **Álláspontom szerint ugyanis mind a rendszertani értelmezés, mind a jogalkotó szándékát alapul vevő értelmezés, csak addig a pontig alkalmazható, amíg nem vezet olyan következtetésre, amely a Vht. írott törvényi rendelkezésével ellentétes.**

A jogállamiság sérelme

A miniszteri indokolás és a törvény rendelkezéseinek ellentéte, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, és 28. cikkének viszonya

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” **A jogállamiságból következik a jogbiztonság elve.** A jogszabályok rendelkezéseinek tiszteletben tartása a jogállam alapja.

A miniszteri indokolás a Vht.-t módosító 2011. évi CLXXX. törvény 77. §-ához fűzött miniszteri indokolás. E módosító törvény hivatott kiiktatni a Vht.-ből a felülvizsgálat lehetőségét biztosító rendelkezéseket a végrehajtás foganatosítása során. Ehhez már most hozzátenném, hogy **álláspontom szerint a felülvizsgálat lehetőségét nem a Vht. teremti meg, hanem a Pp., a Vht. 9. §-a alapján.**

Az indokolás szerint a módosító törvény megszünteti a végrehajtás foganatosítása során a felülvizsgálat lehetőségét, mivel a „*kétfokú bírósági eljárás alkalmas a felek és egyéb érdekelték jogsérelmének orvoslására, másrészt az eljárások mielőbbi befejezéséhez alapvető érdek fűződik.*”

Az Alaptörvény T) cikke sorolja fel a kötelező magatartási szabályok, vagyis a jogszabályok fajtáit, mely alapján a miniszteri indokolás nem kötelező magatartási szabály, hanem jogszabály értelmezési segédeszköz.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A jogalkalmazónak figyelemmel kell lennie a jogalkotó akaratára, ám véleményem szerint a jogalkotó céljai szerinti értelmezés során levont következtetés nem lehet ellentétes tételes jogszabályi rendelkezésekkel.

Fentiek alapján, mivel Vht. 9. §-ával és 224. § (1) bekezdésével ellentétes a miniszteri indokolás, ezért a jogalkalmazás során értelmezést segítő eszközként nem alkalmazható. Álláspontom szerint a törvény rendelkezéseivel való ellentétbe kerülés az a pont, amikor az Alaptörvény 28. cikk 1. mondatának 1. fordulata alapján történő jogértelmezés már sérti a jogállamiság és jogbiztonság elvét.

Jelen esetben jogszabályi rendelkezéseket ír felül a jogalkalmazó nem jogszabályi eszközök igénybevételével, ami álláspontom szerint nem egyeztethető össze a jogállamiság elvével.

A jogállamiság sérelme tágabb kontextusban

A jogállamiság és a jogbiztonság megteremtése és érvényesülése az Alaptörvény létezésének alapvető oka és célja. Tágabb kontextusban azért sérti a Kúria végzése a jogállamiság elvét, mert fenntartja a széttöredezett, törvényszékenként kialakított bírósági gyakorlatot a végrehajtási jog területén, ami sérti a jogbiztonságot és jogállamiságot.

A Vht.-t módosító 2011. évi CLXXX. törvény 59. §-ához fűzött indokolás szerint: „*Kiemelt jogpolitikai érdek fűződik ahhoz, illetve fokozott a társadalmi elvárás azzal kapcsolatban, hogy a végrehajtási kényszer szigorú és következetes alkalmazásával szemben az állam a lehető leghatékonyabb eszközökkel biztosítsa az eljárások törvényességét, szakszerűségét, kiszámíthatóságát, az egységes jogalkalmazást, határozottan lépjen fel az eljárási késedelmekkel szemben.*”

Ehhez képest elmondható, hogy egységes jogalkalmazás hiányában az eljárások kimenetele bizonytalan, és törvényszékenként eltérő. A törvényszékek végzéseikhez nem vagy alig lehet hozzáférni, az elsőfokon eljáró bírósági titkárok egységes szakirányú gyakorlati képzése, legjobb tudomásom szerint, nem megoldott. Ezek a tényezők mind a jogbiztonság ellen hatnak, és az eljárás hiába gyorsul fel, ha törvénysértő határozatok a jogszerű és kiszámítható végrehajtást nem teszik lehetővé.

Ebben a tágabb kontextusban már nincs ellentét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, és 28. cikke között, hisz mindkettőnek célja jogbiztonság megteremtése és fenntartása. Nincs ellentét a miniszteri indoklás és a törvényi rendelkezések között sem, mivel az eljárások törvényességét, szakszerűségét, kiszámíthatóságát és az egységes jogalkalmazást hatékonyan mozdítaná elő a Kúria jogegységesítő tevékenysége.

A Kúria véleménye szerint, melyet az alapvető jogok biztosának jelentéséhez az AJB-210/2013. számú ügyben fejtett ki, szintén alátámasztja a felülvizsgálat intézményének szükségességét.¹

Egy igen lényeges eljárásjogi kérdés tekintetében tudok végzéseket felhozni a széttagolt joggyakorlat bizonyítékeként. Arra a kérdésre vonatkozóan, hogy egy eredménytelenül lefolytatott eljárás, majd azt követő szünetelés esetén kötelezhető-e a végrehajtást kérő a végrehajtó fennmaradó költségeinek előlegezésére. [A jogalkotó 2013. 06.28. napjától döntötte el a kérdést, a 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet 17/A-17/B. § beiktatásával.]

Megkerülhetetlen a probléma, hiszen a bírósági végrehajtás körüli vitáknak állandó gyújtópontja a végrehajtási költségek előlegezése, illetve viselése, ám jól jelzi a joggyakorlat széttagoaltságát, hogy egy ilyen alapvető kérdésben is több mint egy évtizeden át fennállt a véleménykülönbség a törvényszékek között.

Az előlegezést elvető a törvényszékek egyrészt a BDT2002. 645 számú jogesetre hivatkoztak, amely alapján a végrehajtást kérő nem kötelezhető a költség megfizetésére, mivel akkor a költségeket viselné, és ezt a Vht. csak bizonyos esetekben teszi lehetővé. Másrészt arra hivatkoztak, hogy nincsen olyan szabály, amely alapján a végrehajtást kérő az eljárás kezdetén megfizetendő költségrészen túl további költségek előlegezésére volna kötelezhető. Tudomásom szerint ezt az álláspontot képviselte a törvényszékek többsége (példák az **E mellékletben**). Megemlíteném, hogy korábban a Békés Megyei Bíróság is ezt az álláspontot képviselte (**F melléklet**).

Több törvényszék álláspontja azonban eltért a többségi véleménytől. A **G mellékletben** szereplő végzések, valamint a Vas Megyei Bíróság Pkf.20.619/2007/2. számú, a Pest Megyei bíróság 9.Pkf.28.277/2007/2. számú, a Fővárosi Bíróság Pkf.630.518/2006/2., 57.Pkf.634.552/2008/2. számú, a Veszprém Megyei Bíróság 1.Pkf.20.393/2005/3. számú végzései támasztják ezt alá.² A későbbiekben a Gyulai Törvényszék is ezt az álláspontot képviselte.

Tehát bizonyított, hogy 2002 és 2013. 06.28. között egy ilyen alapvető kérdésben is homlokegyenest eltértek egymástól a törvényszéki határozatok. Alaposan feltehető, hogy jelenleg is vannak további problémák - amelyekre vonatkozóan a törvényszékek eltérő megoldásokat dolgoztak ki.

Meggyőződésem, hogy a Kúria tevékenysége a jogegységesítés terén több előnnyel járna a végrehajtási jog területén, mint amennyi hátrányt jelentene. Hosszú távon az eljárások gyorsaságát is növelné, ha a Kúria végzései irányt mutatnának a bíróságoknak, és a végrehajtóknak, mivel egyrészt csökkenne a végrehajtási kifogások és fellebbezések száma,

¹ Az alapvető jogok biztosának jelentése az AJB-210/2013. számú ügyben. Budapest, 2013. május. A jelentés elérhetősége 2014. 03.23. napján: http://www.ajbh.hu/jelentesek-inditvanyok-allasfoglalások?p_p_id=1_WAR_ajbhdocumentlibrarydisplayportlet&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=1&_1_WAR_ajbhdocumentlibrarydisplayportlet_currentFolderId=111959&_1_W

A dokumentum létrehozásának időpontja: 2013. 06.03. 14:33; hivatkozás: [201300210.rtf](#): 4-5. o.

² Kapa Mátyás - Gyekiczky Tamás - Bíró Noémi - Nadas György - Rab Henriett - Zoltán Hunor - Zoltán Levente: A bírósági végrehajtás magyarázata, Budapest, CompLex Kiadó, 2009. 315-317. o.

továbbá mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban gyorsítaná a határozatok meghozatalát.

A jogorvoslathoz való jog sérelme

A jogállamiságból következik az alapjogokat tiszteletben tartó jogalkotás és jogalkalmazás követelménye, ez utóbbit az Alaptörvény 28. cikk 1. mondatának 2. fordulata is megerősíti.

A jogorvoslathoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése biztosítja, a Pp. 270-275. §-ai teremtik meg a felülvizsgálat lehetőségét.

A Pp. rendelkezéseinek alkalmazását a Vht. 9. §-a írja elő, a Vht. a felülvizsgálat lehetőségét nem zárja ki, mivel a Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése a jogorvoslatok közé bevonja a Pp. szerinti felülvizsgálatot is.

A végrehajtási törvény csak annyiban konstitutív, amennyiben új jogintézményeket állapít meg (pl. végrehajtási kifogás), a Vht. hallgatása nem jelent megszorítást, mivel a Pp. és a Vht. között a háttérjogszabály – különös jogszabály viszonya áll fenn. Ami a Vht.-ban (és a további speciális végrehajtási jogszabályokban) nem kerül szabályozásra, arra a Pp. szabályait kell alkalmazni.

Ezek alapján a Kúria végzése sérti a jogorvoslathoz való jogot.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme szintén összefonódik a jogállamiság és jogbiztonság kérdésével.

Álláspontom szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mivel bírósági gyakorlat nem illeszkedik a jelenleg hatályos törvényi szabályozáshoz.

A 2011. évi CLXXX. törvény módosítása előtt a Vht. teljes körűen szabályozta a jogorvoslati rendszert. A 2011. évi CLXXX. törvény 77. § m) pontja iktatta ki a Vht. 219. §-át és az azt megelőző „*Felülvizsgálati kérelem a végrehajtás foganatosításával kapcsolatban*” alcímet.

A Vht. korábbi 219. §-a alapján felülvizsgálati kérelemnek volt helye „*a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, amellyel a bíróság az ingatlanárverés megsemmisítéséről döntött.*”

Tehát a Vht. a Pp.-hez képest megszorító rendelkezést tartalmazott, mely csak szűk körben tette lehetővé a felülvizsgálatot. **A legfelsőbb bírói fórum a Vht. korábbi – a jogorvoslatok valamennyi fajtáját teljes körűen részletező – szabályozása alapján alakította ki gyakorlatát a felülvizsgálatra vonatkozóan.**

A módosítást követően a Vht., a jogorvoslatokra vonatkozóan, nem tartalmaz teljes körű szabályozást, mivel a felülvizsgálatot már nem szabályozza. Ebből következik, hogy a nem szabályozott kérdésekben a Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése alapján a Pp. rendelkezései az irányadók. **Álláspontom szerint a korábbi szabályozás mentén kialakult joggyakorlat sem alkalmazható tovább, mivel az már ellentétes a Vht. 9. §-ával és 224. §-ának (1) bekezdésével.**

A jogirodalmi álláspontok szintén a korábbi szabályozás mentén formálódtak, tehát a bírósági gyakorlatra vonatkozó megállapítások igazak a jogirodalomra is: az új szabályozás felülírja a jogirodalmi nézeteket is.

Álláspontom szerint nem állja meg a helyét a rendszertani értelmezés szerinti kizárás sem. Annak ellenére, hogy a Vht. XVI. fejezete „A VÉGREHAJTÁS FOGANATOSÍTÁSÁVAL KAPCSOLATOS JOGORVOSLATOK” címet viseli, és nem említi meg a felülvizsgálatot, azonban a XVII. fejezet „A JOGORVOSLATOK EGYÉB SZABÁLYAI” címen „A polgári perrendtartás szerinti jogorvoslatok” alcím alatt a 224. § (1) bekezdésében kiterjeszti a jogorvoslatok körét a Pp. szerinti jogorvoslatokra is.

A Vht. 224. § (1) bekezdése alapján ugyanis **„más jogorvoslatok előterjesztésének határidejére, a határidők elmulasztása miatt benyújtható igazolásra, valamint általában a jogorvoslatokkal összefüggő egyéb eljárási kérdésekre a Pp. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”**

Azt már kifejtettem, a 224. § (1) bekezdése szerinti polgári perrendtartás szerinti „más jogorvoslatok” nem lehetnek a Vht. 220. §-a szerinti közigazgatási jogszabályok szerinti jogorvoslatok.

Nem értek egyet a Kúria végzésében leírtakkal, miszerint a Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése értelmében a Pp. 273. § (2) bekezdésének a) pontja volna alkalmazandó. A Vht. 224. § (1) bekezdése a polgári perrendtartás szerinti más jogorvoslatok (köztük a felülvizsgálat) benyújthatóságának és benyújtási határidejének, továbbá az összefüggő egyéb eljárási kérdések szabályai alkalmazását írja elő, és nem a jogorvoslati jog kizárását.

Álláspontom szerint a Pp. 273. § (2) bekezdésére csak abban az esetben utalhatna a Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése, ha a Vht. kifejezetten kizárná a felülvizsgálat lehetőségét. A felülvizsgálathoz való jogot a Pp. 270. § (2) bekezdése írja elő, a 271. § ezt a jogot nem zárja ki, mivel a Vht. hallgat a kérdésről. A bíróság törvényi rendelkezés hiányában a Pp. által biztosított jogorvoslati jogtól nem foszthatja meg a jogosultat.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Kúria végzésével szemben jogorvoslatnak helye nincs.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

A végzéssel szemben felülvizsgálatnak, perújításnak helye nincs, egyiket sem kezdeményeztem.

Kelt: Orosháza, 2014. 03.25.

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. További melléletek

A melléklet: A Kúria Pfv.I.20.750/2013/3. sz. végzése

B melléklet: Felülvizsgálati kérelem a Gyulai Törvényszék 3.Pkf.25.054/2013/3. sz. végzésével szemben

C melléklet: A Gyulai Törvényszék 3.Pkf.25.054/2013/3. sz. végzése

D melléklet: Az Orosházi Városi Bíróság 0405-1.Vh.554/2009/15. sz. végzése

E melléklet: Végzések, amelyek alapján a végrehajtást kérőnek csak a végrehajtó eljárása kezdetén kell a költségeket előlegeznie

F melléklet: A Békés Megyei Bíróság 2.Pkf.25.826/2008/2. számú végzése

G melléklet: Végzések, amelyek alapján a végrehajtást kérő nem csak az eljárás kezdetén megfizetendő költségeket köteles előlegezni